

तस्मिन्नेव न्यस्तं हृदयमीक्षणं चरैः ॥ ५७ ॥ इति सप्तमे टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ षष्ठे गुरौ गृहव्यये प्र
 ष्ठादौ दैत्यबालकान् अनुकंप्य परंतत्त्वं नारदोक्तमुपादिशत् ॥ १ ॥ निरर्थकक्रियालापैरायुर्व्ययमजानताम् प्रह्लादः सदयं प्राह धर्मभागवतं कृती
 ॥ २ ॥ कौमारइत्यादिना इहैव मानुषजन्मनि धर्मानाचरेत् यतः अर्थदमेतत् तत्र च कौमार एव यतः तदप्यध्रुवम् न चैवं भूतं जन्मांतरम् यतः दुर्लभम्
 तत्र धर्मानेवाचरेत् न सुखार्थे प्रयासान् तत्र भागवतानेव न काम्यान् ॥ १ ॥ इह भागवतानेव धर्मानाचरेदित्येतदुपपादयति यथा हीति चतुर्भिः इह पुरु
 षस्य विष्णोः पादोपसर्पणमेव यथा अनुरूपं योग्यम् यद्यस्मात् एष आत्मा आत्मत्वात् सुहृत्प्रियश्च ॥ २ ॥ ननु भोगोद्यमः कथं त्याज्य इति चेत्तत्राह सु

पर्युपासतराजेंद्रतनयस्तद् हृदये क्षणाः ॥ तानाह करुणो मैत्रो महाभागवतोऽसुरः ॥ ५७ ॥ इति श्रीभागव
 ते महापुराणे सप्तमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ प्रह्लाद उवाच कौमार आचरे
 त्प्राज्ञो धर्मान् भागवतानि ह ॥ दुर्लभं मानुषं जन्मतदप्यध्रुवमर्थदम् ॥ १ ॥ यथा हि पुरुषस्येह विष्णोः पादोपस
 र्पणम् ॥ यदेषः सर्वभूतानां प्रिय आत्मेश्वरः सुहृत् ॥ २ ॥ सुखमैन्द्रियकंदैत्यादेहयोगेन देहिनाम् ॥ सर्वत्र ल
 भ्यते दैवाद्यथा दुःखमयत्नतः ॥ ३ ॥ तत्प्रयासो न कर्तव्यो यत आयुर्व्ययः परम् ॥ न तथा विंदते क्षेमं मुकुंदच
 रणांबुजम् ॥ ४ ॥ ततो यतेत कुशलः क्षेमाय भयमाश्रितः ॥ शरीरं पौरुषं यावन्न विपद्येत पुष्कलम् ॥ ५ ॥ पुं
 सो वर्षशतं त्र्यायुस्तदर्थं चाजितात्मनः ॥ निष्फलं यदसौ रात्र्यां शेतेऽधं प्रापितस्तमः ॥ ६ ॥ मुग्धस्य बाल्ये कौ
 मारे क्रीडतो याति विंशतिः ॥ जरया ग्रस्तदेहस्य यात्य कल्पस्य विंशतिः ॥ ७ ॥ दुरापूरेण कामेन मोहेन च बली
 यसा ॥ शेषं गृहेषु सक्तस्य प्रमत्तस्यापयाति हि ॥ ८ ॥

खमिति सर्वत्र पश्वादावपि दैवात्पूर्वाद्
 ष्ठादेव ॥ ३ ॥ अतस्तदर्थं प्रयासो न कर्तव्यः यतः प्रयासात् परं केवलमायुषो व्यय एव यतस्तथा तेन प्रकारेण क्षेमं न प्राप्नोति ॥ ४ ॥ भयमाश्रितः सं
 सारं प्राप्नोति पुरुषरूपं शरीरं यावत् पुष्कलमस्ति न विपद्येत अक्षमं न भवेत् न नश्येदिति वा तावत्शीघ्रं क्षेमाय यतेत ॥ ५ ॥ आयुर्व्ययक्रममाह पुंस इति
 त्रिभिः यतः यतः शेते ॥ ६ ॥ विंशतिवर्षाणि आयुर्याति ॥ ७ ॥ दुरापूरेण दुःखैः समंतादापूर्यमाणेन ॥ ८ ॥